

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (štvrtá komora)

zo 6. septembra 2013*

„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Reštriktívne opatrenia prijaté voči Iránu s cieľom zabrániť šíreniu jadrových zbraní — Zmrazenie finančných prostriedkov — Povinnosť odôvodnenia — Právo na obhajobu — Právo na účinnú súdnu ochranu — Zjavne nesprávne posúdenie — Právo vlastníť majetok — Proporcionalita“

Vo veci T-434/11,

Europäisch-Iranische Handelsbank AG, so sídlom v Hamburgu (Nemecko), v zastúpení: pôvodne S. Ashley, S. Gadhia, solicitors, H. Hohmann, advokát, D. Wyatt, QC, a R. Blakeley, barrister, neskôr S. Ashley, H. Hohmann, D. Wyatt, R. Blakeley, S. Jeffrey a A. Irvine, solicitors,

žalobkyňa,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: F. Naert a R. Liudvinaviciute-Cordeiro, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje:

Európska komisia, v zastúpení: pôvodne E. Paasivirta a S. Boelaert, neskôr E. Paasivirta a M. Konstantinidis, splnomocnení zástupcovia,

a

Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, v zastúpení: S. Behzadi-Spencer, A. Robinson a C. Murrell, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci J. Swift, QC, a R. Palmer, barrister,

vedľajší účastníci konania,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie, po prvé, rozhodnutia Rady 2011/299/SZBP z 23. mája 2011, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2010/413/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 136, s. 65), po druhé, vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 503/2011 z 23. mája 2011, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 961/2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 136, s. 26), po tretie, rozhodnutia Rady 2011/783/SZBP z 1. decembra 2011, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2010/413/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 319, s. 71), po štvrté, vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 1245/2011 z 1. decembra 2011, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 961/2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 319, s. 11),

* Jazyk konania: angličtina.

a po piate, nariadenia Rady (EÚ) č. 267/2012 z 23. marca 2012 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu, ktorým sa zrušuje nariadenie (EÚ) č. 961/2010 (Ú. v. EÚ L 88, s. 1), a to v rozsahu, v akom sa tieto akty týkajú žalobkyne,

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá komora),

v zložení: predsedníčka komory I. Pelikánová, sudcovia K. Jürimäe (spravodajca) a M. van der Woude, tajomník: N. Rosner, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 20. februára 2013,

vyhlásil tento

Rozsudok¹

Okolnosti predchádzajúce sporu

[*omissis*]

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 18 Žalobkyňa návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 3. augusta 2011 podala žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 19 Samostatným podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu v ten istý deň žalobkyňa navrhla, aby vec bola prejednaná v skrátenom súdnom konaní na základe článku 76a Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu. Rozhodnutím z 12. septembra 2011 predsedníčka štvrtej komory Všeobecného súdu tento návrh zamietla.
- 20 Podaniami doručenými do kancelárie Všeobecného súdu 27. októbra 2011 a 14. novembra 2011 Európska komisia a Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska podali návrhy na vstup vedľajšieho účastníka do tohto konania na podporu návrhov Rady. Uznesením z 23. januára 2012 predsedníčka štvrtej komory Všeobecného súdu týmto návrhom vyhovel.
- 21 Listom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 19. januára 2012 žalobkyňa požiadala o povolenie upraviť svoje návrhy so zreteľom na akty prijaté 1. decembra 2011. Rozhodnutím z 12. marca 2012 štvrtá komora Všeobecného súdu povolila podanie vyjadrenia upravujúceho žalobné návrhy a žalobné dôvody a žalobkyni na tento účel stanovila lehotu, ktorá mala uplynúť 23. apríla 2012.
- 22 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 23. apríla 2012 žalobkyňa upravila svoje žalobné návrhy a žalobné dôvody so zreteľom na akty prijaté 1. decembra 2011 (ďalej len „prvá úprava návrhov“).
- 23 Listom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 27. apríla 2012 žalobkyňa opätovne upravila svoje žalobné návrhy a žalobné dôvody so zreteľom na nariadenie č. 267/2012 (ďalej len „druhá úprava návrhov“).

1 — Uvádzajú sa iba tie body rozsudku, ktorých uverejnenie považuje Všeobecný súd za užitočné.

- 24 Podaniami doručenými do kancelárie Všeobecného súdu 20. júna 2012 a 25. júna 2012 Rada a Spojené kráľovstvo predložili svoje vyjadrenia k prvej a druhej úprave návrhov.
- 25 Na základe správy sudcu spravodajcu Všeobecný súd (štvrtá komora) rozhodol o otvorení ústnej časti konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania upravených v článku 64 rokovacieho poriadku položil účastníkom konania písomné otázky, na ktoré účastníci konania odpovedali v stanovených lehotách.
- 26 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočuté na pojednávaní konanom 20. februára 2013.
- 27 Žalobkyňa v žalobe a v prvej a druhej úprave návrhov navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zrušil s okamžitou účinnosťou napadnuté akty v rozsahu, v akom sa jej tieto akty týkajú,
 - určil, že článok 20 ods. 1 písm. b) rozhodnutia 2010/413, článok 16 ods. 2 nariadenia č. 961/2010 a článok 23 ods. 2 nariadenia č. 267/2012 sa na ňu nebudú uplatňovať, a
 - zaviazal Radu na náhradu trov konania.
- 28 Rada podporovaná v konaní Komisiou navrhuje, aby Všeobecný súd:
- v prvom rade zamietol žalobu ako nedôvodnú,
 - subsidiárne, v prípade zrušenia určil, že účinky rozhodnutí 2011/299 a 2011/783 pretrvávajú až do okamihu, kým zrušenie vykonávacieho nariadenia č. 503/2011, vykonávacieho nariadenia č. 1245/2011 a nariadenia č. 267/2012 nenadobudne účinnosť, a nezrušil tieto nariadenia s okamžitou účinnosťou a
 - zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.
- 29 Spojené kráľovstvo navrhuje, aby Všeobecný súd zamietol žalobu ako nedôvodnú.

Právny stav

[omissis]

O prvom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia, práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu

[omissis]

O prvej časti založenej na porušení povinnosti odôvodnenia

[omissis]

O druhej časti založenej na porušení práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu

[omissis]

– O možnosti žalobkyne odvolávať sa na zásadu dodržiavania práva na obhajobu

[omissis]

– O neexistencii primeraného odôvodnenia a o neoznámení postačujúcich informácií žalobkyňi

[omissis]

– O nevykonaní oznámenia pred prvým zápisom mena žalobkyne do zoznamov

[omissis]

– O nedostatočnom formálnom preskúmaní vzhľadom na neuskutočnenie stretnutia žalobkyne so zástupcami Rady alebo na nevypočutie žalobkyne

[omissis]

O druhom dôvode založenom na zjavne nesprávnom posúdení

[omissis]

O výhrade, že Rada neposkytla dôkaz o operáciách uvedených v odôvodneniach napadnutých aktov

[omissis]

O výhrade, že podmienky zápisu a ponechania žalobkyne na zoznamoch nie sú splnené

[omissis]

¹²³ S ohľadom na tvrdenia účastníkov konania je potrebné preskúmať, či operácie uvedené v odôvodneniach napadnutých aktov, ako sa domnieva Rada, umožňovali zápis mena žalobkyne do zoznamov. V tejto súvislosti vzhľadom na to, že uvedené operácie sa uskutočnili „v roku 2009“, „krátko po [začiatku augusta 2010]“, „v auguste 2010“ a „v októbri 2010“, teda s výnimkou operácií uskutočnených od 27. do 31. októbra 2010 vždy pred dňom nadobudnutia účinnosti nariadenia Rady č. 961/2010, a síce 27. októbrom 2010, v súlade s jeho článkom 41 prvým odsekom, je potrebné jednak preskúmať, či operácie uskutočnené pred 27. októbrom 2010 boli vykonané v súlade s nariadením Rady (ES) č. 423/2007 z 19. apríla 2007 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 103, s. 1), a jednak, či opatrenia uskutočnené po uvedenom dátume boli vykonané v súlade s nariadením č. 961/2010.

¹²⁴ Preto Všeobecný súd na úvod vykoná výklad článkov 7 až 10 nariadenia č. 423/2007, ku ktorých uplatňovaniu sa účastníci konania vyjadrili v odpovediach na písomné otázky Všeobecného súdu, ako aj výklad článkov 16 až 19 a 21 nariadenia č. 961/2010, s cieľom určiť právny význam povolenia alebo schválenia, ktoré vydá príslušný vnútroštátny orgán, akým je v prejednávanej veci Bundesbank. V tejto súvislosti treba doplniť, že články 7 až 10 nariadenia č. 423/2007 v zásade zodpovedajú článkom 16 až 19 nariadenia č. 961/2010, a preto budú preskúmané spoločne. Nariadenie č. 961/2010 v svojom článku 21 okrem iného obsahuje ustanovenie, ktoré osobitne upravuje prevody finančných prostriedkov iránskym subjektom alebo od iránskych subjektov. V druhom štádiu Všeobecný súd preskúma, či v prejednávanej veci operácie uvedené v odôvodneniach napadnutých aktov boli, ako to uvádza žalobkyňa, uskutočnené v súlade s uvedenými ustanoveniami.

- 125 Pokiaľ ide v prvej etape o výklad článkov 7 až 10 nariadenia č. 423/2007, ako aj článkov 16 až 19 a 21 nariadenia č. 961/2010, treba pripomenúť, že pri výklade ustanovenia práva Únie je nevyhnutné zohľadňovať nie len jeho znenie, ale aj jeho kontext a ciele sledované právnou úpravou, ktorej je súčasťou (rozsudok Súdneho dvora zo 17. novembra 1983, Merck, 292/82, Zb. s. 3781, bod 12).
- 126 V prvom rade je potrebné na jednej strane konštatovať, že článok 7 ods. 1 a 2 nariadenia č. 423/2007 a článok 16 ods. 1 a 2 nariadenia č. 961/2010 stanovujú, že sa zmrazia všetky finančné prostriedky a hospodárske zdroje, ktoré patria osobám, subjektom a orgánom uvedeným v prílohe IV, resp. v prílohe V, ako aj v prílohe VII a prílohe VIII uvedených nariadení (ďalej len „zásada zmrazenia finančných prostriedkov“).
- 127 Na druhej strane článku 8 až 10 nariadenia č. 423/2007, ako aj články 17 až 19 nariadenia č. 961/2010 v zásade stanovujú, že „odchyľne“ od článku 7 nariadenia č. 423/2007, resp. od článku 16 nariadenia č. 961/2010, „môžu príslušné orgány členských štátov... povoliť uvoľnenie určitých zmrazených finančných prostriedkov alebo hospodárskych zdrojov, ak sa splnia podmienky [stanovené v uvedených ustanoveniach]“. Tieto podmienky sa v zásade týkajú jednak povahy plánovaného použitia finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov a jednak, pokiaľ ide o výnimky stanovené v článkoch 9 a 10 nariadenia č. 423/2007 a v článkoch 18 a 19 nariadenia č. 961/2010, predbežných oznámení povolení adresovaných buď Výboru pre sankcie Bezpečnostnej rady OSN, alebo iným členským štátom a Komisii. Okrem toho články 9 a 10 nariadenia č. 423/2007 rovnako ako články 18 a 19 nariadenia č. 961/2010 spresňujú, že uvedené povolenia môžu vydať „príslušné orgány členských štátov... za podmienok, ktoré uznajú za vhodné“. Tieto formulácie si vyžadujú nasledujúce dve poznámky.
- 128 Po prvé z týchto ustanovení vyplýva, že príslušné orgány členských štátov sú za určitých podmienok a v rámci výnimky zo zásady zmrazenia finančných prostriedkov oprávnené povoliť uvoľnenie určitých zmrazených finančných prostriedkov. Na tento účel musia v konkrétnom prípade vykonať posúdenie každej plánovanej operácie a overiť, či podmienky, za ktorých môžu povoliť uvoľnenie zmrazených finančných prostriedkov, sú splnené. Tomu zodpovedá povinnosť dotknutých subjektov požiadať o povolenie pre každú operáciu spadajúcu do pôsobnosti uvedených ustanovení. Ustanovenia článkov 8 až 10 nariadenia č. 423/2007 ani ustanovenia článkov 17 až 19 nariadenia č. 961/2010 preto neumožňujú príslušným orgánom členských štátov vydať všeobecné schválenie pre určitú kategóriu operácií, pre ktoré by dotknuté subjekty boli oslobodené od povinnosti žiadať o povolenie v každom konkrétnom prípade.
- 129 Po druhé v rozpore s tým, čo tvrdí Rada, takéto povolenie potvrdzuje prípustnosť povolenej operácie vo vzťahu k nariadeniu č. 423/2007, resp. nariadeniu č. 961/2010. Rada preto okrem mimoriadnych okolností, ktoré musí preukázať, nemôže prijatie reštriktívnych opatrení uplatniteľných v budúcnosti odôvodňovať operáciami povolenými v súlade s článkami 8, 9 alebo 10 nariadenia č. 423/2007, resp. s článkami 17, 18 alebo 19 nariadenia č. 961/2010. Jednoduché všeobecné schválenie naproti tomu nemôže pri neexistencii konkrétneho povolenia zaväzovať Radu.
- 130 Kontext, do ktorého patria články 8 až 10 nariadenia č. 423/2007 a články 17 až 19 nariadenia č. 961/2010, a najmä všeobecná systematika týchto nariadení sú v súlade s touto analýzou ich znenia. Vzhľadom na umiestnenie článkov 8 až 10 v nariadení č. 423/2007 a článkov 17 až 19 v nariadení č. 961/2010 sa tieto články javia ako zmiernenie zásady zmrazenia finančných prostriedkov stanovenej v článku 7 nariadenia č. 423/2007, resp. v článku 16 nariadenia č. 961/2010.
- 131 Napokon tento výklad vyplývajúci z analýz znenia a kontextu je v súlade s cieľom, ktorý sledujú nariadenia č. 423/2007 a č. 961/2010 a ktorým je zabránenie šíreniu jadrových zbraní a všeobecnejšie zachovanie mieru a medzinárodnej bezpečnosti s ohľadom na závažnosť nebezpečenstva, ktoré predstavuje šírenie jadrových zbraní.

- 132 V druhom rade, pokiaľ ide o operácie uskutočňované prostredníctvom neoznačeného subjektu s cieľom vykonania platieb, alebo ako je to v rámci tretieho postupu, s cieľom vyrovnania dlhov označených subjektov (ďalej len „operácie uskutočňované prostredníctvom neoznačeného subjektu“), treba konštatovať, že ani nariadenie č. 423/2007, ani nariadenie č. 961/2010 neobsahujú výslovné ustanovenie, podľa ktorého by takéto operácie mali byť povolené.
- 133 Z ustanovení, zo všeobecnej systematiky a z cieľa sledovaného nariadeniami č. 423/2007 a č. 961/2010 však vyplýva, že operácie uskutočňované prostredníctvom neoznačeného subjektu nie sú automaticky prípustné a že na účely zabezpečenia užitočného účinku článku 7 nariadenia č. 423/2007 a článku 16 nariadenia č. 961/2010 musia dotknuté subjekty zabezpečiť zákonnosť takýchto operácií tým, že prípadne požiadajú príslušné orgány svojho členského štátu o povolenie.
- 134 Na jednej strane je totiž podľa článku 7 ods. 4 nariadenia č. 423/2007, ako aj článku 16 ods. 4 nariadenia č. 961/2010 zakázaná vedomá a úmyselná účasť na činnostiach, ktorých predmetom alebo dôsledkom je priame alebo nepriame obchádzanie zakazujúcich opatrení uvedených v odsekoch 1 až 3 tých istých článkov. Tieto opatrenia predstavujú zákaz, ktorého porušenie ako také môže vytvoriť samostatný základ pre uloženie sankcií vrátane trestných sankcií podľa platného vnútroštátneho práva v súlade s článkom 16 ods. 1 nariadenia č. 423/2007 a článkom 37 ods. 1 nariadenia č. 961/2010 (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 21. decembra 2011, Afrasiabi a i., C-72/11, Zb. s. I-14285, body 34 a 35).
- 135 Okrem toho tým, že sa v článku 7 ods. 4 nariadenia č. 423/2007 a v článku 16 ods. 4 nariadenia č. 961/2010 spomínajú činnosti, ktorých predmetom alebo dôsledkom je priame alebo nepriame „obchádzanie“ zákazu uvedeného v odsekoch 1 až 3 uvedených článkov, sa normotvorca Únie zameriava na činnosti, ktorých cieľom alebo dôsledkom je vyňatie konajúcej osoby z uplatnenia tohto zákazu (pozri v tomto zmysle rozsudok Afrasiabi a i., už citovaný v bode 134 vyššie, bod 60). Kumulatívne podmienky znalosti a vôle stanovené v uvedenom článku 7 ods. 4 nariadenia č. 423/2007 a v článku 16 ods. 4 nariadenia č. 961/2010 sú splnené, ak osoba zúčastnená na činnosti uvedenej v týchto ustanoveniach zámerne sleduje cieľ alebo dôsledok priameho alebo nepriameho obchádzania tejto činnosti. Tieto podmienky sú splnené aj v prípade, ak je dotknutej osobe známe, že jej účasť na uvedenej činnosti môže mať takýto cieľ alebo dôsledok, a túto možnosť akceptuje (pozri v tomto zmysle rozsudok Afrasiabi a i., už citovaný v bode 134 vyššie, bod 67).
- 136 Operácie uskutočňované prostredníctvom neoznačeného subjektu sú teda spôsobilé porušiť zákaz stanovený článkom 7 ods. 4 nariadenia č. 423/2007, resp. článkom 16 ods. 4 nariadenia č. 961/2010 vtedy, ak ich cieľom je realizovať finančné operácie, na ktorých má záujem označený subjekt, a ak sa subjekty zúčastnené na takejto operácii sa skutočne snažia o dosiahnutie tohto cieľa alebo vedia o tom, že ich účasť na tejto operácii môže mať tento cieľ alebo dôsledok, a túto možnosť akceptujú. Za týchto okolností prislúcha subjektu, ktorý sa odvoláva na súlad uskutočnených operácií s nariadeniami č. 423/2007 alebo č. 961/2010, aby dokázal, že podmienky zákazu podľa článku 7 ods. 4 nariadenia č. 423/2007 alebo článku 16 ods. 4 nariadenia č. 961/2010 nie sú splnené.
- 137 Na druhej strane treba poznamenať, že článok 21 nariadenia č. 961/2010, ktorý nemá ekvivalentné ustanovenie v nariadení č. 423/2007, stanovuje osobitné pravidlá týkajúce sa prevodov finančných prostriedkov v prospech iránskej osoby, subjektu alebo orgánu alebo pochádzajúcich od iránskej osoby, subjektu alebo orgánu. Uvedený článok najmä stanovuje povinnosť zadovážiť si od príslušných orgánov členských štátov predchádzajúce povolenie na akýkoľvek iný prevod než prevod uvedený v odseku 1 písm. a) tohto článku vo výške 40 000 EUR alebo presahujúci túto sumu. Takéto povolenie bude podľa článku 21 ods. 4 nariadenia č. 961/2010 udelené okrem prípadu, že by plánovaný prevod finančných prostriedkov prispel k činnostiam uvedeným v tomto ustanovení. Prevody finančných prostriedkov v sume nižšej ako 40 000 EUR naproti tomu nevyžadujú predchádzajúce povolenie, no ak ich výška presahuje 10 000 EUR, musia byť oznámené.

- 138 Z výkladu a *contrario* článku 21 nariadenia č. 961/2010 vyplýva, že prevody finančných prostriedkov v prospech alebo pochádzajúcich od iránskych osôb, subjektov alebo orgánov vrátane, ako to vyplýva z článku 1 písm. m) uvedeného nariadenia, neoznačených iránskych osôb, subjektov alebo orgánov, sa môžu v zásade uskutočňovať, ak sú splnené podmienky uvedeného článku 21. Článok 21 nariadenia č. 961/2010 teda predstavuje zmiernenie zásady zmrazenia finančných prostriedkov stanovenej v článku 16 nariadenia č. 961/2010, keďže z článku 1 písm. i) uvedeného nariadenia vyplýva, že zmrazenie finančných prostriedkov sa chápe ako zabránenie akémukoľvek prevodu finančných prostriedkov, ktorý by mal za následok zmenu ich objemu, výšky, umiestnenia, vlastníctva, držby, charakteru, miesta určenia.
- 139 Vzhľadom na to, že článok 21 nariadenia č. 961/2010, ako vyplýva z predchádzajúceho bodu, predstavuje zmiernenie zásady stanovenej v článku 16 uvedeného nariadenia, sa však treba domnievať, že uvedený článok 21 nariadenia č. 961/2010 sa musí vykladať v súlade s ustanovením článku 16 ods. 4 tohto nariadenia. Toto ustanovenie zakazuje vedomé a úmyselné obchádzanie opatrení uvedených v odsekoch 1 až 3. Prevody finančných prostriedkov, ktoré môžu byť uskutočnené v súlade s článkom 21, preto nesmú umožňovať obchádzanie zákazu uvedeného v článku 16 ods. 4 nariadenia č. 961/2010.
- 140 Ďalej treba zdôrazniť, že pokiaľ ide o finančné a úverové inštitúcie, akou je žalobkyňa, článok 11a ods. 1 písm. a) nariadenia č. 423/2007, ktorý bol do uvedeného nariadenia vložený článkom 1 písm. h) nariadenia Rady (ES) č. 1110/2008 z 10. novembra 2008, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie Rady (ES) č. 423/2007 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 300, s. 1), ukladá uvedeným inštitúciám patriacim do rozsahu pôsobnosti článku 18 nariadenia č. 423/2007, aby „ven[ovali] trvalú pozornosť činnostiam spojeným s vedením účtov“ v rámci svojich aktivít súvisiacich s úverovými a finančnými inštitúciami uvedenými v odseku 2 tohto článku 11a, a to najmä úverovými a finančnými inštitúciami usadenými v Iráne. Podľa článku 18 nariadenia č. 423/2007 sa toto nariadenie uplatňuje najmä na každú právnickú osobu, subjekt alebo orgán, ktoré sú založené, rovnako ako žalobkyňa, alebo zaregistrované podľa práva členského štátu, ako aj na každú právnickú osobu, subjekt alebo orgán v súvislosti s akoukoľvek obchodnou činnosťou, ktorá sa úplne alebo čiastočne vykonáva v Spoločenstve. Článok 23 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 961/2010 ukladá úverovým a finančným inštitúciám patriacim do rozsahu pôsobnosti článku 39 uvedeného nariadenia analogickú povinnosť venovať pozornosť činnostiam spojeným s vedením účtov.
- 141 Dosiahnutie potrebného účinku ustanovení článkov 7 až 10 nariadenia č. 423/2007 v spojení s článkami 16 až 19 a 21 nariadenia č. 961/2010 by bolo ohrozené, ak by neoznačený subjekt mohol voľne uskutočňovať tieto operácie prostredníctvom neoznačeného subjektu s cieľom vyrovnáť dlhy alebo uskutočniť platby na účet označeného subjektu. Z toho vyplýva, že neoznačený subjekt sa musí vždy ubezpečiť o zákonnosti takýchto operácií takým spôsobom, že prípadne požiada príslušný orgán členského štátu o udelenie povolenia.
- 142 S prihliadnutím na tento výklad nariadenia č. 423/2007, ako aj nariadenia č. 961/2010 je potrebné v druhej etape preskúmať, či v prejednávanej veci boli operácie uvedené v odôvodneniach napadnutých aktov prípustné.
- 143 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že na preukázanie, že všetky ňou uskutočnené operácie boli prípustné, žalobkyňa uvádza, že tieto operácie boli povolené Bundesbank alebo boli vylúčené z pôsobnosti reštriktívnych opatrení, alebo boli uskutočnené v súlade s postupom schváleným Bundesbank, čiže tretím postupom.
- 144 Všeobecný súd po prvé preskúma operácie údajne vylúčené z pôsobnosti, po druhé operácie údajne povolené a po tretie operácie údajne uskutočnené v súlade s tretím postupom.

- 145 Po prvé, pokiaľ ide o operácie údajne vylúčené z pôsobnosti reštriktívnych opatrení, je potrebné jednak zdôrazniť, že žalobkyňa sa obmedzuje na tvrdenie, že niektoré jej operácie boli vylúčené z uvedenej pôsobnosti, a to bez toho, aby v tejto súvislosti ešte iným spôsobom podložila svoju argumentáciu, ktorá je zameraná na povolené alebo schválené operácie. Za týchto podmienok je potrebné odmietnuť toto tvrdenie ako neprípustné so zreteľom na ustanovenia článku 44 ods. 1 rokovacieho poriadku.
- 146 Okrem toho žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že schválenie tretieho postupu zo strany Bundesbank sa opieralo o úvahu, že operácie uskutočnené na základe tohto postupu sú vylúčené z pôsobnosti článku 7 nariadenia č. 423/2007, resp. článku 16 nariadenia č. 961/2010. Za týchto okolností bude toto tvrdenie preskúmané v rámci skúmania operácií údajne schválených alebo uskutočnených na základe uvedeného postupu.
- 147 Po druhé, pokiaľ ide o operácie údajne povolené Bundesbank, žalobkyňa uvádza, že jej operácie boli, ak to bolo nevyhnutné, povolené na základe článku 18 alebo článku 21 nariadenia č. 961/2010. V odpovedi na písomnú otázku Všeobecného súdu žalobkyňa ďalej uviedla, že pred nadobudnutím účinnosti nariadenia č. 961/2010 zakaždým, keď to bolo nevyhnutné, žiadala o povolenia v súlade s článkami 8 až 10 nariadenia č. 423/2007. Na preukázanie, že jej operácie boli skutočne prípustné, žalobkyňa predkladá v prílohe k žalobe zoznam operácií údajne povolených na základe článku 18 nariadenia č. 961/2010, ktoré sa uskutočnili v období od 2. septembra 2010 do 21. júla 2011 a na ktorých sa zúčastnili Bank Mellat, Bank Sepah, Bank Saderat Iran a Bank Saderat Plc (Bank Saderat de Londres), Future Bank, ako aj Postbank of Iran. Ďalej žalobkyňa predkladá desať „príkladov“ povolení udelených na základe článku 21 ods. 4 nariadenia č. 961/2010 v dňoch 7. a 24. januára 2011, 3. februára 2011, 23. marca 2011, 13. a 19. mája 2011 a 16. júna 2011, ktoré sa týkali operácií uskutočnených podľa tretieho postupu, pre ktoré takéto povolenie bolo nevyhnutné.
- 148 Na jednej strane, pokiaľ ide o operácie uvedené v odôvodneniach napadnutých aktov, ktoré sa uskutočnili pred 2. septembrom 2010, žalobkyňa nemôže úspešne tvrdiť, že podmienky jej zápisu do zoznamov, odôvodneného operáciami uskutočnenými v rokoch 2009 a 2010, neboli splnené z dôvodu, že operácie uskutočnené v období od 2. septembra 2010 do 21. júla 2011 boli povolené. Toto tvrdenie je teda potrebné zamietnuť ako neúčinné v rozsahu, v akom sa týka operácií uvedených v odôvodneniach napadnutých aktov, ktoré sa uskutočnili pred 2. septembrom 2010.
- 149 Na druhej strane, pokiaľ ide o operácie, ktoré sa uskutočnili v období po 2. septembri 2010, treba predpokladať, že príklady povolení spomenuté v bode 145 tohto rozsudku sú nedostatočné na podporu tvrdenia žalobkyne, že všetky operácie, ktoré uskutočnila v období po 2. septembri 2010, uvedené v odôvodneniach napadnutých aktov, boli prípustné. Toto tvrdenie preto treba zamietnuť ako nedôvodné v rozsahu, v akom sa týka uvedených operácií.
- 150 Po tretie, pokiaľ ide o operácie údajne uskutočnené podľa tretieho postupu schváleného Bundesbank, žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že tieto operácie boli podľa Bundesbank vylúčené z pôsobnosti článku 7 nariadenia č. 423/2007, resp. článku 16 nariadenia č. 961/2010. Žalobkyňa navyše po prijatí nariadenia č. 961/2010 žiadala o povolenie podľa článku 21 tohto nariadenia zakaždým, ak takéto povolenie bolo nevyhnutné. V tejto súvislosti okrem skutočnosti, že toto posledné tvrdenie musí byť zamietnuté z dôvodov uvedených v bode 145 tohto rozsudku, je potrebné predovšetkým zdôrazniť, že vzhľadom na úvahy uvedené v bodoch 135 až 139 tohto rozsudku môžu operácie údajne uskutočnené podľa tretieho postupu porušiť zákaz stanovený v článku 7 ods. 4 nariadenia č. 423/2007 a v článku 16 ods. 4 nariadenia č. 961/2010. Tieto operácie majú totiž podľa definície nachádzajúcej sa v žalobe za cieľ uskutočniť finančné operácie, na ktorých majú záujem označené subjekty, keďže mali predovšetkým umožniť splnenie predchádzajúcich záväzkov označených iránskych bánk. Žalobkyňa si bola vedomá nielen existencie režimu reštriktívnych opatrení prijatých voči Iránu, ale aj skutočnosti, že tretí postup napriek zásade zmrazenia finančných prostriedkov umožňoval uskutočnenie operácií, na ktorých mali záujem označené banky.

- 151 Uskutočnenie operácií finančnou inštitúciou podľa tretieho postupu preto v zásade môže odôvodňovať prijatie reštriktívnych opatrení okrem prípadu, keď by uvedené operácie boli povolené príslušným orgánom členského štátu v súlade s nariadením č. 423/2007, resp. nariadením č. 961/2010, a v rozpore s tým, čo uviedla žalobkyňa na pojednávaní, patrí do pôsobnosti článku 7 nariadenia č. 423/2007, resp. článku 16 nariadenia č. 961/2010.
- 152 Žalobkyňa sa však domnieva, že tieto operácie boli prípustné. S cieľom preukázať túto skutočnosť v prílohe k žalobe predkladá najmä:
- dva emaily, ktoré Bundesbank zaslala žalobkyni 24. mája 2007 a 1. júla 2008, pričom v nich obsiahnuté informácie potvrdzujú aj viaceré listy a emaily, ktoré v tomto období zaslala Bank Saderat žalobkyni, žalobkyňa Bundesbank, Bundesbank Bank Saderat, ako aj poznámky z telefonických rozhovorov z rovnakého obdobia zaznamenané zástupcami žalobkyne s výnimkou rozhovoru uskutočneného v roku 2011,
 - tri listy, ktoré Österreichische Nationalbank (Rakúska národná banka) zaslala Wirtschaftskammer Österreich (Rakúskej obchodnej komore), jeden bez dátumu a zvyšné z 27. júna 2008 a zo 6. augusta 2010, v ktorých uvádza výsledky schôdze Relex/sanctions z 13. júna 2007, právny názor Österreichische Nationalbank vo vzťahu k finančným operáciám, ako aj nové požiadavky na povolenie vyplývajúce z rozhodnutia 2010/413,
 - tri správy o audite, pričom dve z nich, správa zo 16. decembra 2010 a správa z 30. mája 2011, boli vypracované zástupcami Bundesbank a tretia správa z 23. decembra 2010 bola vypracovaná poradenskou spoločnosťou (ďalej len „správa z 23. decembra 2010“).
- 153 V tejto súvislosti treba po prvé poznamenať, že je pravda, že z obsahu emailov Bundesbank na jednej strane vyplýva, že „prevody finančných prostriedkov sa [mohli] realizovať medzi bankovými účtami dvoch neoznačených subjektov aj vtedy, ak [boli] uskutočnené s cieľom vyrovnáť dlhy označeného subjektu“. Na druhej strane z emailu Bundesbank z 24. mája 2007 vyplýva, že žiadosť o povolenie z 18. apríla 2007 prijatia platieb do Bank Sepah bola „nadbytočná“.
- 154 Všeobecný súd sa však domnieva, že tieto emaily, ako aj potvrdzujúce emaily a poznámky z telefonických rozhovorov sú pri neexistencii povolení vydaných v konkrétnom prípade vzhľadom na úvahy v bodoch 136 až 139 tohto rozsudku nedostatočné na preukázanie prípustnosti operácií uvedených v odôvodneniach napadnutých aktov vo vzťahu k nariadeniam č. 423/2007 a č. 961/2010. Jednak všeobecné schválenie uskutočnené bez rozlišovania povahy konkrétnych operácií a konkrétnych označených subjektov je nedostatočné. Okrem toho dotknuté emaily, listy a telefonické rozhovory boli v závislosti od prípadu jeden alebo dva roky staršie ako operácie uvedené v odôvodneniach napadnutých aktov, s výnimkou telefonického rozhovoru uskutočneného po zápise žalobkyne do zoznamov. Vzhľadom na požiadavku obozretnosti zdôraznenú v bode 138 tohto rozsudku však primerane obozretná finančná inštitúcia mala požadovať spresnenie, pokiaľ ide o získané „schválenie“.
- 155 Po druhé, pokiaľ ide o listy Österreichische Nationalbank, stačí zdôrazniť, že uvedená inštitúcia nie je príslušným orgánom členského štátu pre Nemecko v zmysle nariadení č. 423/2007 a č. 961/2010. Žalobkyňa má pritom svoje sídlo v Nemecku.
- 156 Po tretie v rozpore s tým, čo tvrdí žalobkyňa, zo správ o audite uvedených v bode 152 tretej zarážke tohto rozsudku nevyplýva, že žalobkyňa v každom prípade spĺňala požiadavky týkajúce sa reštriktívnych opatrení. Naopak, okrem skutočnosti, že obidve správy o audite vypracované Bundesbank, ako aj správa z 23. decembra 2010 obsahujú analýzu finančných operácií uskutočnených žalobkyňou, ktorá nie je vyčerpávajúca, ale sa opiera o vzorky, správa z 23. decembra 2010 výslovne konštatuje, že transakcie uskutočnené v roku 2010 v rámci tretieho postupu mohli ohroziť dosiahnutie cieľov sankčnej politiky Únie.

157 Z vyššie uvedeného vyplýva, že v rozpore s tým, čo tvrdí žalobkyňa, nie sú operácie uvedené v odôvodneniach napadnutých aktov vzhľadom na neexistenciu povolení udelených v konkrétnych prípadoch prípustné vo vzťahu k nariadeniu č. 423/2007 alebo nariadeniu č. 961/2010, a teda s ohľadom na úvahy uvedené v bodoch 129 a 139 tohto rozsudku mohla Rada prijatie reštriktívnych operácií voči žalobkyni právoplatne odôvodniť uvedenými operáciami.

[omissis]

O výhrade týkajúcej sa posúdenia návrhu na zápis a preskúmania zápisu

[omissis]

O treťom dôvode založenom na porušení zásady ochrany legitímnej dôvery, zásady právnej istoty a práva na riadnu správu vecí verejných

[omissis]

O výnimke nezákonnosti uvedenej v článku 20 ods. 1 písm. b) rozhodnutia 2010/413, článku 16 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 961/2010 a článku 23 ods. 2 nariadenia č. 267/2012

[omissis]

O štvrtom dôvode založenom na porušení zásady proporcionality, práva vlastníť majetok a slobody podnikania

[omissis]

O časových účinkoch zrušenia aktov z 23. mája 2011

[omissis]

O trovách

[omissis]

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 503/2011 z 23. mája 2011, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 961/2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu, a rozhodnutie Rady 2011/299/SZBP z 23. mája 2011, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2010/413/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Iránu, sa zrušujú v rozsahu, v akom sa tieto akty týkajú spoločnosti Europäisch-Iranische Handelsbank AG.**
2. **V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.**

3. **Europäisch-Iranische Handelsbank znáša tri pätiny vlastných trov konania a je povinná nahradiť tri pätiny trov konania Rady Európskej únie.**
4. **Rada znáša dve pätiny vlastných trov konania a je povinná nahradiť dve pätiny trov konania Europäisch-Iranische Handelsbank.**
5. **Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska a Európska komisia znášajú vlastné trovy konania.**

Pelikánová

Jürimäe

van der Woude

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 6. septembra 2013.

Podpisy